

پیش نویس قطع نامه های کنگره پنجم آر.اس.دی.ال.پی ولادیمیر ایلیچ لنین 1907

مترجم: بهزاد جواهری

Behzad1978uk@yahoo.com

شیوه برخورد به احزاب بورژوازی

نظر به اینکه:

1. سوسیال دمکراتها در حال حاضر با وظیفه مبرم تعیین کردن خصلت طبقاتی احزاب غیر پرولتری، ارزیابی مناسبات کنونی طبقات و بنابراین تعیین برخورد آنها با احزاب دیگر رو برو هستند.
2. سوسیال دمکراتها همیشه بر ضرورت حمایت از هرگونه مقاومت و جنبشهای انقلابی علیه نظم کنونی اجتماعی و سیاسی در روسیه تاکید کرده اند.
3. این وظیفه سوسیال دمکراتها می باشد که هر چه را در توان دارند برای امکان دستیابی طبقه کارگر به رهبری انقلاب بورژوا دمکراتیک انجام دهند.

این کنفرانس اعلان می کند که:

1. سیاه-صدگان (اتحاد مردم روسیه، سلطنت طلبها، شورای نجبای متحد^[2]، و غیره) هرچه بیشتر با عزمی راسخ خود را به عنوان سازمان طبقاتی زمینداران فئودال معرفی میکند و با گستاخی فزاینده منافع طبقاتی مردم را غارت کرده، در نتیجه باعث تقویت اجتناب ناپذیر مبارزه انقلابی می شوند؛ حزب سوسیال دمکرات باید پیوند میان این احزاب و تزاریسیم و منافع زمینداران فئودال را افشا کرده و برای توده ها شرح دهد که برای بر انداختن کامل آثار بربریت مبارزه مصالحه ناپذیری را باید سازمان داد.
2. که این قبیل احزاب مانند، اتحاد هفده اکتبر، حزب تجاری و صنعتی و تا اندازه ای حزب صلجوی بازسازی، و غیره، سازمانهای طبقاتی هستند که به گروهی از زمینداران و بخصوص بورژوازی بزرگ تجاری و صنعتی تعلق دارند و به طور قطعی با بوروکراسی مطلق درباره تقسیم قدرت تحت قانون اساسی غیر دمکراتیک مبنی بر نوعی دارائی مالی سازش نکرده اند اما به طور کامل در سمت ضد انقلاب هستند و آشکارا از دولت حمایت می کنند^[1]. حزب سوسیال دمکرات (در حالی که از تضادهای بین این احزاب و حکومت مطلق سیاه-صدگان برای گسترش انقلاب استفاده می کند) باید (در همان زمان) به مبارزه ای بیرحم بر علیه این احزاب ادامه دهد.

3. که احزاب لیبرال-سلطنت طلب بورژوازی و حزب اصلی آنها، کادتها، به طور قطعی از انقلاب روی گردانده و در حال حاضر در جستجوی راهی برای متوقف کردن انقلاب، با سازش با ضد انقلاب هستند؛ که بنیاد اقتصادی این احزاب توسط بخشی از زمینداران و بورژوازی متوسط درست شده است، به خصوص روشنفکرین بورژوازی، در حالی که بخشی از خرده بورژوازی دمکرات شهری و روستایی همچنان از این احزاب تنها به دلیل اینکه نیرویی سنتی هستند و برای اینکه آنها عمدا توسط لیبرالها گمراه شده اند؛ که ایده ال این احزاب از نظم قانونی و اجتماعی بورژوازی عبور نمی کند، و توسط حکومت سلطنتی، پلیس، سیستم پارلمانی، ارتش و غیره، برای جلوگیری دست اندازی طبقه کارگر محافظت می شود؛ سوسیال دمکراتها باید از فعالیتهای این احزاب برای آموزش سیاسی مردم استفاده کنند و با عبارت پردازی دمکراتیک و ریاکارانه آنها توسط دمکراسی پایدار طبقه کارگر مقابله کنند، از شیوع فریبکاری قانونی آنها جلوگیری کرده و بر علیه رهبری خرده بورژوازی دمکراتیک قاطعانه مبارزه کنند.

4. که احزاب ناردنیک و تردویک (سوسیالیستهای خلقی، گروه تردویک، سوسیالیستهای انقلابی) هر چه بیشتر به بیان منافع و نقطه نظرات توده های دهقانان و خرده بورژوازی شهری نزدیکتر شده و بین تبعیت از رهبری لیبرالها و مبارزه مصمم علیه مالکیت زمین و سیستم فئودالی تردید دارند، این احزاب اهداف سیاسی بورژوازی دمکراتیک خو را در ورای سوسیالیستی مبهم پنهان می کنند؛ سوسیال دمکراتها باید با پافشاری منش دروغین سوسیالیست آنها را افشا کرده و با تلاشهای آنها برای از بین بردن تضاد طبقاتی بین طبقه کارگر و خرده مالکین مبارزه کنند؛ در همان زمان آنها باید برای رهایی این احزاب از نفوذ رهبری لیبرالها تلاش کنند و آنها را به انتخاب بین سیاست کادتها و سیاستهای پرولتاریای انقلابی وادار نمایند و در نتیجه آنها را به جانبداری از سوسیال دمکراتها بر علیه سیاه-صدگان و کادتها مجبور کنند.

5. که فعالیت مشترکی که بلافاصله بعد از اینجا اتفاق بیفتد باید از تمامی انحرافات احتمالی از برنامه و تاکتیک سوسیال دمکراتها جلوگیری نموده و باید تنها برای متحد کردن و حمله علیه بورژوازی لیبرال و خائن اقدام نماید.

یادداشت: کلماتی که در کروشه درج شده اند کلماتی هستند که توسط اقلیت حذف شده اند و کلماتی که در نقل قول درج شده اند کلمات پیشنهادی می باشند.

یادداشتها

[1] عباراتی که توسط اقلیت پیشنهاد شد: "از بورژوازی که به کلی از ضد انقلاب جانبداری می کند، آشکارا از دولت حمایت میکنند و هدف آنها ابقای قانون اساسی غیر دمکراتیک که کاملا بر پایه دارایی مالی استوار است می باشد." — لنین

[2] شورای نجبای متحد— سازمان فئودالهای زمیندار ضد انقلاب که در ماه مه 1906 در اولین کنگره نمایندگان گابرنیا که از اعیان تشکیل شده بود و تا اکتبر 1917 به حیات خویش ادامه داد، تشکیل شد. هدف این سازمان دفاع از حکومت استبدادی، دارائیهای مالکین بزرگ و برتریهای اعیان بود. لنین آن را "شورای متحد برده داران" نامید. شورای نجبای متحد در حقیقت سازمانی نیمه

دولتی بود که به دولت قوانینی برای حفاظت از منافع فئودالی خویش دیکته می کرد. تعداد زیادی از اعضای شورا به شورای دولت و مراکز اصلی سیاه-صدگان تعلق داشتند.